

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3396/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Ружић, адвокат из ..., против туженог Града Вршца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Вршца, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 67/20 од 18.02.2020. године, у седници одржаној 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 67/20 од 18.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 67/20 од 18.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 361/19 од 30.10.2019. године, у првом ставу изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. У другом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи, на име стицања без основа, исплати појединачно означене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. У трећем ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље за исплату законске затезне камате на појединачно означене месечне износе од означених датума до исплате. У четвртном ставу изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђених износа из другог става изреке, са означеном законском затезном каматом, као неоснован. У петом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 34.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. У шестом ставу изреке, ослобођена је тужиља обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 67/20 од 18.02.2020. године, у првом ставу изреке, одбијена је жалба тужиље у побијаном делу - трећем и четвртном ставу изреке и првостепена пресуда је у том делу потврђена. У другом ставу изреке, жалба туженог је делимично одбијена као неоснована, а делимично усвојена, па је првостепена пресуда потврђена у првом ставу изреке, а преиначена у усвајајућем делу другог става изреке и пресуђено тако што је тужбени захтев тужиље за исплату досуђених износа стеченог без основа са законском затезном каматом одбијен као неоснован, а тужиља обавезана

на накнаду трошкова парничног поступка. Тужилји нису досуђени трошкови жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилја је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 403. ЗПП и на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда нема потребе за новим тумачењем права, што је у складу са ставом израженим у одлуци Уставног суда I Уо 641/14 од 01.12.2016. године и правним дејством одлуке Уставног суда у смислу одредаба члана 62. у вези члана 59. Закона о Уставном суду, будући да одлука Уставног суда има правно дејство од дана њеног објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а Уставни суд није одредио начин отклањања последица насталих применом општег акта који није у сагласности са уставом или законом.

Осим тога, Уставни суд је у својој одлуци Уж 8199/2018 од 18.11.2018. године изразио становиште да је правно дејство *ex tunc* утврђујуће одлуке Уставног суда донете у поступку оцене уставности и/или законитости општег акта, могуће успоставити само по основу члана 61. став 1. Закона о Уставном суду, а што у конкретном случају није учињено. Због тога је уставно правно неприхватљиво становиште о испуњености услова за примену института стицања без основа из члана 210. став 2. ЗОО, као и успостављања одговорности туженог по основу члана 172. став 1. ЗОО.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена по члану 479. став 6. ЗПП, па нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изложеног одлучено је као у изреци применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић